

De kraamkamers die rondom Tiel liggen zijn plekken met bloemrijk grasland, met inheemse planten waar vlinders en andere bestuivers zich goed voortplanten. Door het netwerk van groene en kleurrijke plekken in Tiel is er een prachtige uitwisseling van biodiversiteit tussen de stadsrand en de binnenstad.

En er zijn nog meer plannen. Er wordt samengewerkt met de Fruitmotor, een coöperatie die in het rivierengebied actief is en is begonnen met de fruittelers. Inmiddels doet ze veel meer en heeft als een van de doelen om meer biodiversiteit in het gebied te realiseren. Samen wordt hard gewerkt om vlinderlinten aan te leggen tussen de twee grote rivieren, de Waal en de Rijn/Lek, zodat er prachtige bloemenlinten komen door het hele westelijk rivierengebied. Prachtig om te zien hoe één initiatief zoveel spin-off kan hebben. Een mooi voorbeeld, dat navolging verdient. ●

De Zinderling vanuit de lucht - augustus 2022.

Groene Gast

Vrijwilliger Nico Dekker

‘Staatsbosbeheer gaat me nog missen’

In de rubriek *Groene Gast* zetten we graag een natuurliefhebber in het zonnetje. Iemand die zich inzet voor natuur en wiens passie gedeeld mag worden. Maak kennis met Groene Gast: Nico Dekker.

Nico komt meteen aanlopen als ik ruim op tijd vanaf het smalle dijkweggetje zijn erf opdraai. “Ach meid, ik hoorde al over allemaal files op de radio, ik dacht dat je te laat zou zijn. Wil je koffie?” In de prachtige tuin, nog vol herfstbloei, komt zijn

partner Yolanda vrolijk aanlopen en gaat daarna weer druk aan de gang met de tuin – nee, niet winterklaar maken natuurlijk, dat mag pas in mei volgend jaar, aldus Nico, en daar heeft hij gelijk in.

Al jong keek Nico naar de natuur. Vlinders waren er meteen bij, vogels ook. In 1977 begon hij bij Natuurmonumenten, vanaf 1978 werkte hij via een loonwerkconstructie ook bij het Noord-Hollands Landschap.

“Rouwmantel zag ik regelmatig. Een bosje koninginnenkruid met daarop 40 à 50 kleine vossen was destijds heel normaal.”

Als lid van de recreatiecommissie en van de jachtcommissie heeft hij voor overleggen heel het land door gereisd. Op een bepaald moment werden er in het Ilperveld petgaten gegraven, waarop Nico terecht opmerkte dat er dan een nulmeting en

Tekst & foto's:

José Kok

De Vlinderstichting

Boven: Samen met Nico met de boot kijken in het veld.
Onder: "Tuunwallen", hoge richels van plaggen en gemaaid riet.

monitoring van libellen begonnen moest worden – tenslotte wisten ze nog niet wat zo'n nieuw petgat zou opleveren. Dat was het begin van de libellen-tel-loopbaan van Nico, in 2001, nu 23 jaar geleden. Vlinders telt hij vanaf 2002, nachtvlinders voor het meetnet sinds 2014. Met laken en lamp en stroop keek hij er al naar vanaf 1982 en hij vogelde met de Engelse gids uit wat hij voor nachtvlinders zag.

Nico telt momenteel 20 libellenroutes, 13 vlinder-routes en 6 nachtvlindermeetpunten. In totaal haalt hij de laatste jaren vaak meer dan 350 bezoeken per jaar. Hij telt op zijn vlinderroutes ook hommels op soort. Daarnaast beheert hij met een vrijwilligers-groep van zo'n 25 vrijwilligers een gebied van 25 hectare, en stuurt de loonwerkers aan voor een gebied van Staatsbosbeheer van circa 30 hectare. Voor de vrijwilligersgroep geldt een stop: de groep is te populair. Nico vertelt graag en vindt het leuk om

anderen dingen te leren. Staatsbosbeheer stelt zijn inbreng enorm op prijs en veel mensen proberen te leren van de enorme hoeveelheid kennis die Nico in zijn hoofd heeft. Staatsbosbeheer maakt er ruim gebruik van, hoewel er ook dan nog weleens wat fout gaat. Nico vertelt over de veel te zware machine die ze hadden gekocht en op het kwetsbare gebied losgelaten: "Je kon er zó aardappels poten."

"Voordat je gaat maaien, moet je eerst het gewas lezen. Niet zomaar het bestek volgen: als iets opeens eerder of later bloeit moet je flexibel kunnen zijn. Ik laat vaak stukjes overstaan met bloeiende planten. Bij riet zorg ik ervoor dat er ook altijd 6 jaar oude riet is; voor de grote karekiet, mocht hij komen, maar ook voor de rietluipaard, een nachtvlinder die oud riet nodig heeft voor zijn rupsen."

We gaan ook met de boot kijken in het veld. Plaggen en gemaaid riet laat Nico op "Tuunwallen" leggen: hoge richels waar de argusvlinders erg blij mee zijn: ze geven beschutting en een warm microklimaat, maar ook de moshommel maakt er nesten in en Nico ziet er ook hermelijn en spinnen. In het gebied is de argusvlinder dus terug van weggeweest, maar ook allerlei bijzondere vogels zoals roerdomp en baardman.

Je maakt wat mee zo in het veld. Op een bepaald moment was Nico riet aan het maaien en werd hij opeens van alle kanten aangevallen door hommels – rennend verliet Nico de nog draaiende maaimachine. Hij werd gestoken in gezicht en handen, naar achteraf bleek 36 steken die flink pijnlijk waren. Pas 50 meter verderop lieten de hommels hem met rust, maar toen hij weer trachtte de machine te bereiken kwamen ze meteen weer op hem af. Uiteindelijk kon Nico met extra overall, werkhandschoenen en vlindernet over zijn hoofd van een andere kant de machine weer op en hem weggrijden en uitzetten – ten koste van nog een paar extra steken. Het bleek een moshommelnest te zijn. Nico heeft de dagen en weken erna het nest steeds goed bestudeerd en gefotografeerd, en samen met Martijn Kos een artikel geschreven over nestverdediging van moshommels.

Wij hopen dat deze enthousiaste alleskenner nog maar lang door mag gaan, en dat zo veel mogelijk mensen van hem leren. ●